

193. RĀGA-TAR. 3, 432. COLEBR. MISC. ESS. II, 179. 273. sg. der Fürst der Kōla P. 4, 1, 175. Vārtt. चोलपाण्ड्यौ MBH. 2, 1893. चोलकर्णाटनादीश्वर नरेश्वरान् RĀGA-TAR. 1, 300. Kōla, ein Sohn Ākrīdā's, ist nach HARIV. 1836 der Urahn des Volkes. — 3) n. Kleid, Gewand (चसन) MED.

चोलक (von चोल) 1) m. a) Harnisch Hār. 197. Vgl. अर्थचोलक, निचोलक. — b) = चोल 2: चोलकेश्वर KATHĀS. 19, 95. — 2) n. Rinde ÇABDAR. im ÇKDR.

चोलकिन् (von चोल) m. 1) ein geharnischter Mann WILS. — 2) Rokr-schüssling (in einer Scheide steckend). — 3) Orangenbaum. — 4) Handgelenk H. an. 3, 374. MED. n. 181. Hār. 246.

चोलोण्डुक (चोल + उण्डुक) m. Turban TRIK. 2, 6, 35.

चोष (von चूष्) m. Brennen, Hitze, Trockenheit (als krankhaftes Gefühl): ऽदाह^० SUGR. 1, 37, 2. यो गले चोषमुत्पादयति 133, 6. घोषचोष^० 61, 21. 82, 1. 2, 133, 9. 211, 19. चोषयिका 1, 97, 4. 263, 19. 2, 298, 17.

चोष्य (wie eben) adj. was ausgesogen wird: भोजनीयानि पेयानि भक्ष्याणि — लेख्यानि — चोष्याणि च MBH. 1, 6659. 2, 99. 316. HARIV. 8233. R. 1, 32, 24. यत्तु द्रष्टृभिर्निष्पीड्य सारांशं विनिर्गम्य अवशिष्टं त्यज्यते यथेन्द्र-एडादि तच्चेष्यम् Sch. zu BHAG. 13, 14. — Vgl. चूष्य.

चोस्क m. ein Pferd aus dem Indusgebiete TRIK. 2, 8, 43.

चोन्नय (von चुन्न) n. Säure gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123.

चोर्त्त (von चुर्त्त) adj. gaṇa कृत्तादि zu P. 4, 4, 62. = चोर्त्त rein, reinlich (viell. auch übertr. ehrlich; nach ÇKDR. und WILS.: angenehm, lieblich): (सचिवम्) चोर्त्त चोर्त्तनात्राणीं मुमुखं सुखदर्शनम् MBH. 12, 4315. चोर्त्त wohl nur fehlerhaft für चोर्त्त (त्त und द्य werden häufig mit einander verwechselt): अचोर्त्तसलिलप्रतालित SUGR. 4, 290, 14. 17. सर्वमार्थकृतं चोर्त्तं बालसंस्पर्शनानि च MBH. 12, 7049. नित्यं स्वाहा स्वधा नित्यं चोर्त्ते मानुषदेवते 2353.

चोर्ड (von चूडा) n. die Cerimonie des Haarabschneidens KĀC. zu P. 5, 1, 410. M. 2, 27. लेलिहूर्त्तनिर्हानागैः कृतचोर्डम् MBH. 3, 12240. — Vgl. चोर्त्त.

चोर्त्तय (von चूटार gaṇa प्रगयादि zu P. 4, 2, 80.

चोर्त्त metron. von चूडा gaṇa ब्राह्मादि zu P. 4, 1, 96. — Vgl. चोर्त्त.

चोर्त्तव्यं n. nom. abstr. von चूडिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128.

चोर्त्त m. pl. N. pr. eines Volkes im Westen von Madhjadega VARĀH. BRH. S. 14, 20.

चोर्त्तय (von चुपटी) adj. von Teichen, Brunnen kommend: Wasser SUGR. 4, 170, 12. 173, 44. Fisch 207, 1.

चोर्त्तयनि (so ist wohl zu lesen st. चो^०) patron. (von चोर्त्त?) PRAVA-RĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 30.

चोर्त्तयत (wohl von चोर्त्तयत् und dieses von चुप् patron. gaṇa क्रौड्यादि zu P. 4, 1, 80. gaṇa तिकादि zu 4, 1, 154. gaṇa भौरिकादि zu 4, 2, 54. चोर्त्तयतविध n. das von den Kāupajata bewohnte Gebiet ebend.

चोर्त्तयतायनि patron. von चोर्त्तयत gaṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

चोर्त्तयतया f. zu चोर्त्तयत gaṇa क्रौड्यादि zu P. 4, 1, 80.

चोर्त्तयन patron. von चुप gaṇa अद्यादि zu P. 4, 1, 110.

चोर्त्त (von चुर्त्त) m. 1) Dieb, Räuber gaṇa कृत्तादि zu P. 4, 4, 62. Vop. 7, 19. 22. AK. 2, 10, 25. TRIK. 2, 10, 7. H. 381. Hār. 43. चोर्त्तरुपमुते ग्रामे M. 4, 118. 8, 29. 34. 40 u. s. w. चोर्त्तसेना HARIV. 10248. HIT. 1, 173 (चोर्-

तम्). VID. 39. VET. 22, 10. 25, 5. BHĀG. P. 4, 14, 38. 40. सुवर्ण^० M. 11, 49. धान्य^० 50. गगने तव गात्राणां वर्णचोर्त्तानिवोत्थितान् (मेधान्) HARIV. 3370. MEGH. 47. अचोर्त्तभूतया भूमिः RĀGA-TAR. 6, 7. चोर्त्तस्यकुलम् (nur ein Accent) Diebesbande P. 6, 3, 21. Sch. Uneig. ein mit der Hinterlist eines Diebes zu Werke gehender Mensch HARIV. 13163. Usurpator, Jmd der sich unrechtmässiger Weise eine Stellung, einen Titel aneignet: चोर्त्त-रूपी स भामुरकः PAÑKAT. 33, 21. चोर्त्तसिंह 36, 2. 21. Herzensdieb HARIV. 7123. 9981. 9994; vgl. रतितस्कर 9993 und चोर्त्तपञ्चाशिका. Am Ende eines comp. als Ausdruck des Tadels GAṆARATN. zu P. 2, 1, 53. — 2) N. einer Pflanze (s. चोर्त्तपुष्पिका) MED. zur Bereitung eines Wohlgeruchs benutzt VARĀH. BRH. S. 76, 20. — 3) ein best. Parfum H. an. — Nach gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5, 4, 38 vom gleichbedeutenden चोर्त्त.

चोर्त्तकर्मन् (चोर्त्त + कर्मन्) n. Diebesgeschäft, Dieberei PAÑKAT. 96, 22. 248, 7.

चोर्त्तधनवद्धक (चोर्त्त-धन + व^०) m. ein berücktigter Dieb VJUTP. 204. चोर्त्तपञ्चाशिका (चोर्त्त + प^०) f. die 50 Strophen eines Herzensdiebes, eines Mannes niederen Standes, welcher mit einer Prinzessin der Liebe gepflogen hatte; Titel eines erotischen Gedichts GILD. Bibl. 271. Journ. asiat. IV sér. T. XI, 469. fgg. HAEB. Anth. 227. fgg. Ind. St. 1, 472. Herkömmlich wird चोर्त्त als N. pr. gefasst.

चोर्त्तपुष्पौषधि = चोर्त्तपुष्पिका MED. r. 37.

चोर्त्तशा (चोर्त्त + श) f. N. eines Metrums (4 Mal ~~~~) COLEBR. MISC. ESS. II, 159 (I, 3).

चोर्त्तादिक (von चुर्त्त + आदि) adj. zu der mit चुर्त्त beginnenden (d. i. zur 10ten) Klasse (der Wurzeln) gehörig.

चोर्त्तिका (von चोर्त्त oder चोर्त्त) f. Dieberei, Diebstahl, Raub gaṇa मनो-ज्ञादि zu P. 5, 1, 133. AK. 2, 10, 26. H. 383. M. 1, 82. (विवर्जयेत्) निद्रालु-श्चर्मचोर्त्तिकाम् PAÑKAT. V, 41. विटाय — घृतपूरान् — भर्तुश्चोर्त्तिकया प्रयच्छति auf eine betrügerische Weise, so dass es der Mann nicht sieht; hinter dem Rücken des Mannes 199, 9.

चोर्त्तिकाक m. eine diebische Krähe: लवणं चोर्त्तिका तु चोर्त्तिकाकः प्र-ज्ञायते MBH. 13, 5521. — Viell. ist चोर्त्तिकाक zu lesen; oder ist etwa चोर्त्त = चोर्त्त = चोर्त्त?

चोर्त्ती f. = चोर्त्त ÇABDAR. im ÇKDR.

चोर्त्तभूत (चोर्त्त + भूत) adj. zu einem Dieb geworden oder den Dieben zur Beute geworden: चोर्त्तभूते ऽयं लोकं BHĀG. P. 4, 18, 7.

चोर्त्तिल N. eines Metrums COLEBR. MISC. ESS. II, 157 (III, 46).

चोर्त्तय (von चोर्त्त oder चोर्त्त) n. Dieberei, Diebstahl gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. AK. 2, 10, 26. 3, 4, 25, 170. H. 383. कर् M. 9, 276. धान्यान्ध-नचोर्त्तयाणि कृत्वा 11, 162. JĀC. 2, 72. MĀK. 46, 22. कासी विवर्जयेच्चोर्त्तयम् PAÑKAT. V, 41. VARĀH. BRH. S. 32, 72. 68, 21. BHĀG. P. 6, 1, 22. Hinterlist HARIV. 13163. fg. चोर्त्तयर्त्त Liebesgenuss, der verstohlener Weise vollbracht wird, PAÑKAT. I, 190.

चोर्त्तयक n. dass. MBH. 12, 8501; vgl. M. 1, 82.

चोर्त्त (von चूत्ता = चूडा) n. (mit Ergänzung von कर्मन्) die Cerimonie des Haarabschneidens beim Kinde H. an. 2, 486 (lies: चोर्त्त st. चोर्त्त). ĀCv. GRHJ. 1, 4. तृतीये वर्षे चोर्त्तं यथाकुलधर्मं वा 17. Verz. d. B. H. No. 862. 1040. वृत्तचोर्त्त RAGH. 3, 28. Accent eines auf चोर्त्त ausgehenden comp.